

var dog ikke noget uoverkommeligt Arbejde. En Fortegnelse over Golderne i hver Brevudveylingskreds vilde frugte meget (Verg: Det er aldeles umuligt!) Nei, det er ikke umuligt for Postvæsenet at udarbejde saadanne Lister engang for alle, maasse var det umuligt at skrive paa hver enkelt Nois, skjøndt ogsaa dette er blevet for-dret, men det Andet vilde ikke være aldeles umuligt; en saadan Liste vilde kunne udføres af en Dreng paa en Dags Tid eller to. Denne Liste over Golderne paa Udveylingsstederne vilde bidrage betydelig til at bringe Orden til Stede, idet den, der afhenter Noiser, maatte gjøre Rede for, til hvem han afhenter dem. Det er min Overbevisning, at der kunde gjøres meget mere, at Feilene omtrent kunde rettes, naar Postbestyrelsen var paa sin Plads. Jeg tror nu saa nogenlunde at have begrundet, hvorledes Administrationen paa dette Omraade er gaaet frem, og hvor lidet den har kunnet magte sin Opgave. — Jeg skal nu berøre et andet Punkt, som er Jernbanevæsenet vedkommende. Ogsaa der er der sikkert Meget at paasige Administrationen. Det lader ikke til, at man just er saa ganske overordentlig vel tilfreds med den Frihed, det erede Ministerium i Kraft af Loven af 1867 har faaet over for Jernbanevæsenet. Tørgernes indviklede Besskaffenhed — der skal ikke være mindre end 9 foruden forskjellige Underafdelinger, — angaaende Godset er saa stor, at det nok tidt er vanskeligt at hitte Rede i dem endog for dem, der høre til Bestyrelsen, end sige da for selve Publikum. Jeg skal berøre et enkelt Forhold, som ligger mig særlig nær, nemlig med Hensyn til Silkeborg—Herning Banen. Den Maade, hvorpaa Forholdene der ere ordnede, er ingenlunde heldig. Jeg skal ikke tale om den forhøiede Tørg, man der har paa Godset. Jeg veed nok, at man dertil vil svare, at selve Tørgen er den samme som paa de øvrige Baner; ja, for saa vidt Godset ikke besfordres længere end til Silkeborg, men for saa vidt det besfordres længere, f. Ex. til Aarhus, indtræder der en Forhøielse af Tørgen med omtrent 45 pCt. derved, at Silkeborg—Herning Banen regnes, som om den var en Strækning for sig alene. Det er mig bekjendt, at Koncessionshaveren har havt en anden Opfattelse deraf, idet han har ment, at Driftskontrakten skulde hjemle, at Silkeborg—Herning Banen selvstændig var et Led af Statsbanerne. Jeg selv har ment det Samme, lige som jeg antager, at det høie Thing for en Del har troet, at det var Meningen, naar der her flere Gange var Tale herom, at denne Bane skulde forskaaes

for en høiere Tørg end de øvrige. Jeg skal henvise til, at Randers—Grenaa Banen har en Lempelse i Tørgen i denne Retning. Utsaa, man er haardere mod den fattige Egn end imod den rigere. Den væsentligste Ulempe ved dette Forhold er dog denne, at i Silkeborg bliver Godset omerpederet. Naar man desuden veed, at i Standerborg ligger Godset undertiden temmelig længe, saa kan man sige sig selv, at Ventetiden undertiden bliver lang, ja, saa lang, at det nu ikke er saa lidt værre med Pakker, end det var, da vi kun havde Posten alene, thi da kunde man omtrent udregne, til hvilken Tid man kunde faae en Pakke, men nu er det ikke muligt at beregne det. Denne Omladning i Silkeborg af Kreaturer og Gods er saa tidspildende og uhenigtsmæssig for Publikum, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at man dog med Tiden vil blive nødsaget til at omændre dette Forhold. Med Hensyn til, at min Klage ikke er ganske ubegrundet, tror jeg at kunne henvise til Nørrejylland's Folkeblad af 30te Januar, hvori netop findes omtalt Silkeborg—Herning Banen og de forskjellige Ulemper, som derved fremkomme. Jeg skal nu ogsaa minde om den uheldige Tid, hvorpaa selve Løgene afgaa, idet man, naar man f. Ex. vil rejse fra Kjøbenhavn til Herning, er nødt til at rejse om Aftenen, dersom man ikke vil ligge paa Reisen i to Dage. Det Samme gjælder, naar man rejser fra Herning, saa er man nødt til at rejse om Morgenen, thi rejser man om Middagen, tager Reisen til Kjøbenhavn to Dage, idet dette ene Løg ikke staar i nogen som helst Forbindelse med Hovedtørgene. Jeg vil dog haabe, at denne Forbindelse snart maatte komme igjen. Jeg veed meget godt, at det, at dette Løg er rykket ud af Forbindelsen med Hovedtørgene, er en Følge af Sænkningen af Mosen ved Junderholme, men der var ogsaa nogle meget store Besynderligheder i den Anledning. Mosen sank nemlig en Tid før Jul, men Banen blev temnelig hurtig sat i Stand igjen, den fik en noget bredere Tødg og var færdig en 7—8 Uger, uden at der dog maatte hjøres over den. Publikum maatte selvfølgelig holde der i Regn og Kulde og udsat for flere Ubehageligheder tilligemed sit Løi, medens man paa forskellige Maader transporterede det over, uagtet Banen havde, som jeg nævnte, staaet sikkert i 7 Uger. Der herskede tillige den forunderligste Usikkerhed med Godstransporten; fra een Station kunde man faae Godset til Herning, og fra en anden kunde man det ikke. Dette er et Bevis paa, at Driftsbestyrelsen ikke har